

Het verheven, van de hemel afkomstige Nieuwe Jeruzalem

Laatst bijgewerkt op 29-05-2018

Hieronder enkele reacties van Elle Wiltjer uit een discussie over het Nieuwe Jeruzalem

Zowel Jezus (Op. 3:12), als Paulus (Gal. 4:26) als de schrijver/schrijfster van de Hebreëen-brief (Hebr. 11:10, 16; 12:22), als Johannes (Op. 21:2-22:5) spreken over een stad en een vrouw die Jeruzalem heet, en die het tegenovergestelde is van het Jeruzalem in Israël (Gal. 4:21-31), en die ook nog eens "kinderen" heeft en een bruid is.

Mijn vraag is: Wanneer is deze stad gekomen op aarde? Of moet ze nog komen? Waarvoor is ze in de plaats gekomen? Is het echt een stad of echt een vrouw en heeft ze echt kinderen? Of is het meer figuurlijk/ symbolisch bedoeld? Wat wordt er dan bedoeld?

Wat te denken van de koningen der aarde of de koningen van het land die hun heerlijkheid in haar brengen (Op. 21:24-26; Jesaja 60:11) en wat te denken van de geest en de bruid die uitnodigen om het levenswater gratis te drinken wat uit de troon van God in de stad ontspringt en die als een rivier van levenswater is en waar op haar straat en aan beide zijden van de levensrivier levensbomen staan die twaalf maal vrucht draagt en waarvan de bladeren tot genezing van de volkeren?

Voor Jezus is zijn bruid ook heilig, stralend, zonder vlek of rimpel of iets dergelijks, ondanks dat er nog genoeg aan mankeert. Maar hij heeft dat opgelost door zichzelf voor haar te geven. En zo zijn de leden van zijn bruid dus heilig, zowel voor Jezus als voor God de Vader. God ziet in degenen die zich aan Jezus hebben gegeven nl. Jezus zelf die in hun plaats is getreden en bij hem is totdat hij naar z'n bruid gaat.

Wat dat zaad tussen de rotsen betreft, we zien op het eind wat voor zaad we zijn, is mijn mening.

Interessant van het woordje stad. In het NT komt de verbinding voor dat een stad ALS een vrouw wordt voorgesteld.

Zo heeft Paulus het in Gal. 4:21-31 naast dat hij het over verbonden heeft, ook over de mensen die in één van die twee verbonden hun vertrouwen stellen en óf daaraan in slavernij zijn, óf daarbij vrij zijn. De twee steden met hun kinderen,

Het verheven, van de hemel afkomstige Nieuwe Jeruzalem

Laatst bijgewerkt op 29-05-2018

d.w.z. de stad met hun inwoners. Het oude Jeruzalem was met haar kinderen die onder de wet van Mozes wilden blijven, in slavernij staat er. En het verheven Jeruzalem was vrij en had ook kinderen. Het was de moederstad van de vrije kinderen van Abraham.

In Hebr. 11:8-19 wordt zowel gezegd dat Abraham een stad verwachtte (vers 10), een van de hemel afkomstige stad, anders gezegd een door God gegeven vaderland wat een stad was (vers 16).

In Hebr. 12:18-28 worden dan twee bergen genoemd, Sinaï en Sion, waarvan bij Sion opnieuw wordt gesproken over "de stad van de levende God", het van de hemel afkomstige/door God gegeven nieuwe Jeruzalem, de vrije stad met vrije inwoners die in Gal. 4:21-31 werd besproken. En in Op. 21 wordt er opnieuw over die vrije door God gegeven stad Jeruzalem, getooid als een bruid, een vrouw dus, gesproken.

Door heel de bijbel heen zien we dat de stad Jeruzalem belangrijk is voor Gods volk. Het is de stad van de grote koning, God. Het is ook de stad van de tempel en ook de stad die verschillende keren ingenomen en verwoest werd vanwege het zich niet meer houden aan de overeenkomst met God, het wetsverbond. Een nieuwe stad is nodig, met nieuwe inwoners die zich hebben laten vernieuwen en getrouw willen zijn aan hun God en aan hun Heer.

Sara wordt het beeld van de nieuwe stad in Gal. 4:21-31. Sara is het beeld van het Abrahamitisch verbond. De mensen die delen in de vervulling van dat verbond komen overal vandaan en zijn wat aantal betreft als de sterren des hemels en als het zand aan de zeeoever, wat weer in Op. 7 naar voren komt, nl. gelovigen uit Israël en gelovigen uit de overige volken, tezamen een grote schare die niemand tellen kan, die tezamen een nieuw volk vormen en dienen in de tempel terwijl ze in grote verdrukking zijn en daaruit komen en God en Christus danken voor hun redding en hun vrijheid.

Het zit zo mooi in elkaar dat ik er lyrisch van wordt 😊.

Voor wat het waard is .....

Eva is de moeder van alle levenden. Jezus is de zoon van Adam, de man van Eva. Jezus is dus de zoon of nageslacht/zaad van zowel Adam als Eva. Vandaar dat Jezus ook de mensenzoon wordt genoemd naast zoon van God, wat hij ook door geboorte werd omdat hij door heilige geest en kracht van de Allerhoogste in de schoot van Maria werd verwekt en geboren werd als mens die zoon van de Allerhoogste zou worden genoemd. Daarbij werd Jezus in de koninklijke geslachtslijn van David geboren via Maria en werd hij koning door zalving met de

Het verheven, van de hemel afkomstige Nieuwe Jeruzalem

Laatst bijgewerkt op 29-05-2018

heilige geest bij zijn doop in water. De koning van Israël werd ook benoemd tot "eerstgeborene" en "zoon van God", en zo werd Jezus dat dus o.a. ook.

Voor mij is de vrouw uit Gen. 3:15 dus de echte Eva.

De vrouw uit Op. 12 is voor mij echter **niet** Eva, en ook niet Israël, hoewel Jezus wel als een Israëliër/jood werd geboren. De vrouw uit Op. 12 is voor mij een beeld van het Abrahamitisch verbond, daar Jezus het eerste en belangrijkste en enige ware zaad/nageslacht van Abraham is, via Sara, die door Paulus in Gal. 4:21-31 wordt geschetst als het Abrahamitisch verbond. De overigen van haar zaad zijn de ware gelovigen die door de wetmatigheid van het geloof waaruit redding komt, haar kinderen via Jezus waarin deze kinderen/gelovigen één mee zijn door overgezet te zijn door de doop "in Christus" (Gal. 3:26-29 en het verband 3:15 - 4:7)

Dat de organisatie vroeger werd aangeschreven door briefschrijvers met "geliefde moeder", had te maken met wat in Gal. 4:26 staat waar wordt gezegd: "maar het hemelse Jeruzalem of het Jeruzalem wat boven (verheven ten opzichte van het oude Jeruzalem in slavernij in het verband van het tekstgedeelte waar het staat) is, is vrij en dat is ónze moeder".

Uit het verband blijkt duidelijk dat het, zoals ik ergens al schreef, gaat over twee moedersteden met kinderen die in een andere setting in hetzelfde stuk twee verbonden voorstellen.

Omdat er bij de JG werd/wordt uitgegaan dat God een vrouw had/heeft, de universele organisatie, waarvan zij dachten dat dit het hemelse of het Jeruzalem wat boven/verheven is, en omdat zij dachten en nog steeds denken dat het nieuwe Jeruzalem wat anders is dan het hemelse Jeruzalem, en dat het nieuwe Jeruzalem de 144.000 kinderen van het hemelse Jeruzalem waren, werd er, als men naar de organisatie schreef, dus naar "moeder" geschreven, naar als het ware de vrouw van God die de 144.000 gezalfden + Jezus had voortgebracht, en dus moeder was, terwijl het in het verband de stad van de vrije gelovigen is en het Abrahamitisch verbond waaruit Jezus te voorschijn is gekomen als Zaad van Abraham.

De 144.000 vertegenwoordigden "moeder", de universele organisatie, waarvan zij kinderen waren. Een brief aan de vrouw van God schrijven is een beetje moeilijk, dus dan maar aan de vertegenwoordigers van die "moeder", het hoofdbureau toen in Brooklyn, New York, en dan nog preciezer aan de "getrouwe en beleidvolle slaaf" waarvan de vertegenwoordigers in Bethel Brooklyn waren,

Het verheven, van de hemel afkomstige Nieuwe Jeruzalem

Laatst bijgewerkt op 29-05-2018

br. Rutherford, Knorr enz. die de spreekbuizen waren van zowel het WTG als van de "slaaf".

Ik hoop dat ik het een beetje overzichtelijk en duidelijk heb gemaakt 😊.

Adam was er het eerst, en veel later kwamen pas de stammen en dus de zonen van Israël.

Vanwege zijn geloof in God zonder wet van Mozes, werd Abram, later Abraham, door God uitgekozen en zou hij niet alleen de natuurlijke vader worden van alle Israëlieten, maar ook van andere volken.

Israël stamt van Abraham af via Isaak en Jakob en z'n 12 zonen.

Maar teruggaand stammen ze allemaal van Adam en Eva af.

God koos hen uit en maakte ze door zijn zegeningen tot een natie met Hem als God en door middel van een verbondsrelatie op Sinaï. Daarnaast was er echter lang voor deze verbondsrelatie op Sinaï als het Abrahamitisch verbond.

Israël had een opdracht om tot licht voor de overige volken te zijn, maar voldeed daar niet geheel of nauwelijks aan. Toen moest er dus iets gebeuren, waarop God eerst vele profeten stuurde, en tenslotte de door Mozes voorzegde profeet gelijk Mozes, Jezus de Gezalfde.

Het bleek dat ook dat maar gedeeltelijk zorgde voor de terugkeer tot God, maar omdat God al lang doorhad dat het niet ging zoals hij het wou en had voorzien, had hij van te voren ook al de oplossing klaar en zo kwamen de heidenvolken aan de beurt om op een andere manier te "trekken", hetgeen door Jezus is bewerkstelligd en daar gaat het ook nu nog steeds om, terwijl Israël niet uitgesloten is van bekering en berouw, net als de overige volken.

Tot op een bepaald moment kreeg Israël eerst de gelegenheid tot berouw, en daarna ging het naar ieder volk, de Joden inclusief. Op een bepaald moment is dan het eind van het geheel bereikt en moet er overzien worden wat er in de loop van 6000 jaar is gebeurd. Het moet beoordeeld worden door Jezus, de koning/priester/profeet/apostel, de door God gegeven man die tevens diende om als een verlosser de mensheid, of het nu Israël was of de overige volken, te verlossen van de gevolgen van de zondeval.

Door het aannemen van de verlosser kan iedereen worden behouden, "eerst de Jood, en ook de Griek". God had in het begin z'n plan voor de mensen om over

Het verheven, van de hemel afkomstige Nieuwe Jeruzalem

Laatst bijgewerkt op 29-05-2018

de schepping te regeren en er ten volle van te genieten en dat voor eeuwig.

Dat oordeel waar boven over gesproken wordt, wordt de wederkomst genoemd, waarbij ieder op grond van z'n geloof en levensweg zijn beloning krijgt, tot leven of tot de dood. Daarna is alles weer zoals God het ooit had bedoeld, maar dan nog beter.

En dat zou men dan de echte koninklijke zonen van Israël kunnen noemen, een koninklijk priesterschap voor eeuwig, voortgekomen door het Abrahamitisch verbond, via het wetsverbond op Sinai en het nieuwe verbond met als middelaar de mens Jezus, ingesteld op een Pascha-maaltijd met als eersten Joodse volgelingen van Jezus die later werden uitgezonden om de goede tijding van het opgerichte koningschap van Jezus TE MIDDEN VAN ZIJN VIJANDEN te verkondigen in de gehele wereld aan alle volken, met als uitkomst dat degenen die deze koning en verlosser erkenden en aannamen en gingen volgen, en daardoor werden opgenomen in het Abrahamitisch verbond, de vervulling van de beloften aan Abraham zouden ontvangen, nl. de landbelofte in de vorm van een door loskoping, verlossing en bevrijding vernieuwde nieuwe schepping.

Allen die Jezus aanvaardden, zouden naast mensenzonen "zonen Gods" worden, één kudde onder één herder uit twee verschillende richtingen, nl. uit Israël en uit de volken. Alle gelovigen zouden geestelijke kinderen van Abraham zijn, niet meer door afstamming, maar door geloof in de Zoon/het Zaad van Abraham, Jezus de Gezalfde. De scheidingsmuur was weggebroken tussen de zonen en dochters van Israël en de zonen en dochters van Adam, de overige volken dus. Ieder kon tot geloof in de God van Abraham komen en tot geloof in het Zaad/het nageslacht van Abraham.

Mooi dat je het geschrijf van mij begrijpt. Als het je interesse heeft, dan is ook de wil meer aanwezig OM het te willen snappen, al zijn het slechts mijn gedachten over iets. Zo belangrijk zijn mijn gedachten nou ook weer niet, echter voor de één meer dan voor een ander 😊.

Ja, Jakob dacht met God te doen te hebben terwijl het in de verdere uitleg in de Schrift als een engel wordt omschreven. Ook anderen dachten God gezien te hebben in verschijningen aan hen. Uiteindelijk komen engelen niet uit zichzelf naar iemand toe. Ze zijn boodschappers van God en brengen boodschappen van God over op verschillende manieren. En dus, omdat ze God vertegenwoordigen, is het ook alsof men God zelf ontmoet bij een ontmoeting met engelen als men zich daarvan WEL bewust is, of pas achteraf beseft dat het meer was dan een gewoon mens.

Het verheven, van de hemel afkomstige Nieuwe Jeruzalem

Laatst bijgewerkt op 29-05-2018

Zoiets werkt denk ik wel geestelijk in de mensen die het meemaken. Het is nogal niet wat om engelen te zien en het te beseffen, terwijl anderen onbewust ook engelen hebben geherbergd daar zij blijkbaar dachten dat het mensen waren (Hebr. 13:1; Gen. 18:1-15 en 19:1-3).

Dat gnostisch koningschap, wat houdt dat dan in. Waarvan wordt je koning en wat is dat rijk?

Wat dat koninkrijk der hemelen en het koninkrijk Gods betreft, ik geloof dat dit hetzelfde is, maar met andere woorden gezegd tegen mensen met een verschillende achtergrond, maar kan dat mis hebben natuurlijk 😊

Inderdaad kan men in aanraking komen met vertegenwoordigers van satan, b.v. met demonen, en tevens met demonische mensen die onder invloed van satan de duivel staan en door hen beïnvloed worden zonder het te beseffen. De niet in Tartarus zittende demonen hebben de macht om zich net als satan voor te doen als een engel des lichts.

Er zijn ook engelen in Tartarus gevangen gezet door God, maar die wachten daar op hun oordeel op de oordeelsdag, en hebben blijkbaar geen macht meer (2 Petrus 2:4).

Jezus persoonlijk kwam bij de verzoeken in de woestijn, zoals je ook aanhaalde, terwijl hij lichamelijk verzwakt was door het vasten, in contact met satan zelf. Jezus wist dat het satan was die hem verzocht en diende hem van replek, waardoor satan van hem wegging voor een bepaalde tijd (Lukas 4:1-13).

Een interessant stukje wat je schrijft. De aarde en om over alles te "heersen" wat op de aarde is, wordt volgens mij weer gegeven aan de "schapen" in het verhaal over de scheiding/oordeel over de schapen en de bokken, en wel volgens Mat. 25:34 waar over het koningschap/koninkrijk wat sedert de grondlegging der mensenwereld voor hen was bereid door God de Vader.

Dus het komt toch goed met zoals God het in den beginne bedoelde, althans in mijn visie 😊.

Het verheven, van de hemel afkomstige Nieuwe Jeruzalem

Laatst bijgewerkt op 29-05-2018

"Van de hemel afkomstig" kan ook worden gezien en vertaald als "iets door God gegeven". Dan gaat het niet meer over een plaats waar het vandaan kwam of komt, maar slechts dat het door iemand, in dit geval God, geschapen en gezonden/gegeven is/wordt.

Ik heb daar niet zoveel problemen mee. Het was iets wat in het jodendom vaak werd gebruikt, las ik ergens in het geval dat b.v. Jezus zegt: Ik ben van de hemel, jullie zijn van de aarde (of woorden van gelijke strekking). In Joh. 3:12-13 zegt Jezus b.v. dat niemand opgevaren is opgevaren naar de hemel [God], dan die uit de hemel is neergedaald, de mensenzoon.

Toen Jezus dat zei, was hij helemaal nog niet [letterlijk] opgevaren naar de hemel [God]. Wel was hij "uit de hemel neergedaald" [door God gegeven en geïnstrueerd] waardoor hij over hemelse zaken kon spreken als gezondene/apostel (b.v. Heb. 3:1).

Ik las daarover in een studiebijbel een commentaar.

God werkte op hem in, zoals in b.v. Lukas 2:40 en 52, waardoor hij al op 12-jarige leeftijd in de tempel mensen versteld liet staan van zijn kennis en wijsheid. Daarnaast geloof ik ook dat de uitstorting van geest op Jezus bij zijn doop veel heeft bewerkt in hem.

Ik geloof/weet wel dat alles geluid maakt en trilt, al zien wij dat niet. Alles is ingenieus gemaakt door onze hemelse Vader.

Er is ook de gedachte dat veel van wat op aarde door God werd verordend een copy is van wat in de hemel bestaat. Zo is er in visioenen in de hemel een tempel en altaren en tronen, enz. Ook de vier dieren hebben kennelijk hun doel daarin.

Toch geloof ik ook in "beeldspraak" zoals Jezus ook zegt bij veel dingen van zichzelf, b.v. dat hij het levende brood is, het licht der wereld, enz.

God de Vader en Jezus gebruiken heel veel symbolisme, en met wat moeite is daar veel uit te halen.

Men is nooit te oud om te leren, toch 😊?

Het verheven, van de hemel afkomstige Nieuwe Jeruzalem

Laatst bijgewerkt op 29-05-2018

Tja, we verschillen nogal van inzichten soms 😊 😞. Kennelijk zijn er dan in jou opvatting mensen uit natiën die nog ziek zijn en genezen moeten worden van bladeren van het levensgeboomte en is het levenswater ook letterlijk dan wat uit de letterlijke troon van de zichtbare God stroomt? En letterlijke koningen die bezig zijn mensen door de letterlijke poorten naar binnen te brengen? Enz.....

Ik zie het meer als beeldtaal. Maar wie weet heb je gelijk 😊.

Geloof je dan ook dat er in de hemel voor Jezus een groente en fruit tuin is om zijn lichaam in stand te houden en echt water? Ons lichaam wordt nl. gelijk gemaakt aan het lichaam van Jezus wat al ruim 1900 jaar in de hemel verblijft. Als wij dan afhankelijk blijven van eten en drinken, dan Jezus in de hemel ook imho.

Ik geloof dat Paulus in 1 Kor. 15:42-58 redelijk duidelijk maakt dat ons lichaam andere kenmerken krijgt en een lichaam is wat door geestkracht wordt geregeerd/onderhouden en niet meer door hetgeen de aarde aan vruchten, groenten en water en vlees voortbrengt, al blijft de mogelijkheid bestaan om voedsel te eten zoals Jezus ook liet zien na zijn opstanding met de discipelen en het vis eten.

Er is imho maar één opstandingstijdsperiode met twee uitkomsten, en de 1e in die tidsperiode is de belangrijkste (Op. 20:4 en 6; Filip. 3:11, "de opstanding van tussen de doden uit", een opstanding van dezelfde soort als die van Jezus die ook opstond "van tussen de doden uit").

De opstandingen ten leven en ten oordeel zijn wel op dezelfde "dag" volgens Jezus zelf in Joh. 5:28-29, nl. "het uur" waarin de opstanding tot leven en tot oordeel plaatsvindt en waarin ALLEN die in de graven zijn, zullen opstaan, niet slechts de rechtvaardigen van de "eerste opstanding" uit Op. 20:4 EN 6 (vers 5 is imho een invoeging) maar dat wordt ook weer door de meesten niet geloofd.

Daardoor kan men de rest van wat er in de Schrift over de opstanding en het oordeel wordt gezegd, nl. gelijktijdig (net als met de schapen en de bokken), op hetzelfde moment dus, ook niet goed uitleggen en daardoor is er zo'n verwarring en zoveel speculatie over de opstanding en het oordeel en het tijdstip van de opstanding, en of er wel of niet 2 van elkaar wat tijd betreft verschillende opstandingen zijn.

In wat Jezus verder in het Johannes-evangelie zegt over "de laatste/jongste dag" waarop zowel de opstanding der rechtvaardigen (Joh. 6:39-40, 44, 54; 11:24)

Het verheven, van de hemel afkomstige Nieuwe Jeruzalem

Laatst bijgewerkt op 29-05-2018

en onrechtvaardigen is (Joh. 12:48) wordt dat nog eens bevestigd, nl. alles op "de laatste/jongste dag".

Ik zie het dus heel anders als velen. Maar velen geloven ook dat er maar één algemene opstanding is. En daarbij komt nog dat na de opstanding en oordeel Jezus zijn koningschap teruggeeft, opdat God de Vader zij alles in allen. En Jezus geeft bij het oordeel aan de "schapen" het koningschap/koninkrijk wat voor hen bereid is van de grondlegging der mensenwereld af (Mat. 25:34) en tevens aan de bokken hun bestemming. Dat is niet 1000 jaar later.

Het oordeel is een afsluiting van de huidige toestand en het begin van de nieuwe toestand. In Op. 21:7-8 wordt hetzelfde moment van oordeel met beloning en afwijzing gezien. In de Peshitta staat toch Op. 20:5 niet waar over de overigen der doden wordt gesproken in andere manuscripten? Jij gelooft toch dat de Peshitta het oudste manuscript is een niet "bewerkt" door prutsers?

Op. 20:5 is gewoon in strijd met de rest van de Schrift, daar het tussen de opstanding der rechtvaardigen die in het levensboek staan en die van de onrechtvaardigen die op hun werken worden geoordeeld, een periode van 1000 jaar plaatst, iets wat volkomen onjuist is als men het overige der Schriften wat betreft opstanding en oordeel voor waar aanneemt imho 😊.

De rechtvaardigen worden ge/beoordeeld op hun geloofswerken (1 Kor. 3:10-15; 2 Kor. 5:10) en ze stáán al in het levensboek.

De onrechtvaardigen worden geoordeeld op hun dóde werken. Ze hebben geen geloofswerken en staan níét in het levensboek. Het geheel wordt beschreven in Op. 20:11-15 opnieuw imho 😊.

En zo blijven we maar aan de gang met het heen en weer schrijven over dit soort zaken zonder tot overeenstemming te komen. Laat ieder dan maar gelukkig zijn met zijn eigen uitleg. We zullen het wel zien wat juist is bij de wederkomst 😊. Maar natuurlijk kunnen we elkaar door argumenten wél aan het denken en doordenken zetten 😊.

In Vrede,
Hartelijke groet,

Wat Exodus 24:11 en context betreft (b.v. Exodus 19:1 - 20:17; Deut. 5:1-33), houd je dan geen rekening met wat min of meer de uitleg van wat jij aanhaalt is, in een paar woorden gezegd in Hand. 7:38 en Gal. 3:19 waar er uitgelegd wordt

Het verheven, van de hemel afkomstige Nieuwe Jeruzalem

Laatst bijgewerkt op 29-05-2018

dat het engelen waren op de berg met de wetgeving? Voor de Israëlieten was het zo dat als ze bewust met engelen in contact stonden en/of dat die hen verschenen, men dacht met God zelf te doen te hebben, hetgeen ook blijkt uit b.v. het gevecht van Jakob met de engel. En ook Manoach en z'n vrouw dachten God te hebben gezien, althans zij zeggen dat in Richteren 13:21-22 en context, terwijl ze de engel van JHWH zagen.

Zoals al vaker door mij aangehaald zie ik in deze verhalen/geschiedenissen dat als men denkt het met God te doen te hebben, het boodschappers van God zijn, en zo dus met God van doen te hebben, want ze waren door God gezonden, en zo was het ook met Mozes in zijn ontmoetingen met God/de Engel van JHWH. Bodem waren alsof zij de zender zelf waren en werden ook als zodanig erkend en eer toegebracht.

En daarbij, Jezus zegt zelf dat niemand tot aan Jezus toe, God had gezien, en dat Jezus God heeft uitgelegd/verklaard door wat hij deed, sprak en leerde en toelichtte. Jezus is naar de hemel gegaan en heeft God gezien en kan straks bij zijn terugkomst nog veel beter God verklaren en uitleggen.

En verder wat de opstanding betreft, daar denken we dus elk anders over, althans of er tijdsverschil zit tussen opstandingen in de toekomst, en ook verschillen we wat betreft wanneer die rivier en de bomen en bladeren er zijn en de stad 😞 😊.

We laten het eerst maar weer rusten.

Is het koninkrijk dus je gehele persoon waarin je inblik krijgt volgens de gnosis, dus het langzamerhand alles te weten komen van jezelf en hoe je daar mee om kan/moet gaan om op een hoger plan te komen en langzamerhand de verlichting volmaakt te bereiken?

En dan ben je uiteindelijk geheel zo verlicht dat je jezelf volkomen kent. En wat dan verder? Gaat dat in het sterven, in de dood en in de doodstoestand dan gewoon verder, of weet je daarbij weer nergens van? En is er dan bij de gnosis ook sprake van een letterlijke lichamelijke opstanding, en zo ja, doe je dat zelf vanwege de kracht van je eigen verlichting, of doet iemand anders, b.v. God of Jezus of een andere grootheid in de gnostiek dat?

Zo maar wat vraagjes,

Het verheven, van de hemel afkomstige Nieuwe Jeruzalem

Laatst bijgewerkt op 29-05-2018

Dus als ik het goed begrijp is de enige reden van het menselijk bestaan in de gnosis dat men als mens zijn weg moet gaan, de mens die zichzelf op moet voeden tot een beter mens en dan voor eeuwig sterft. Geen reïncarnatie, geen uiteindelijke mooie bestemming, maar slechts het eeuwig niet bestaan zonder iets te verwachten na een soort opstanding uit de dood tot een beter en mooier leven dan dit aardse tranendal.

Begrijp ik dat goed?

Jij gelooft dat "de inwoners van de stad" toch in de 1e eeuw zijn opgenomen in de hemel? Dan is het heel redelijk dat het voor jou ook nog toekomst is dat de stad weer nederdaalt in de toekomst 😊.

Voor mij zitten er wat haken en ogen aan de gedachte dat het toekomst is. Of het moet al zo zijn dat wat "de Geest en de Bruid zeggen" nu niet is, en dat er nu geen geloof is maar slechts het afwachten "tot de bom barst" in wat jij als de komst voor de vernietiging van de beesten ziet in Op. 19.

In het NT komt het niet op de wet der werken meer aan, althans niet op de werken der wet waardoor men gerechtvaardigd wou en zou worden, maar die niemand volmaakt kon houden en heeft gehouden, behalve Jezus die deze wet volmaakt hield en vervulde waardoor de wet van het geloof en het slechts door geloof gerechtvaardigd worden, aan de beurt kwam. Dáár geloof ik in. En dan is het vrij makkelijk om ook in een heden te denken aan de door God uit de hemel gegeven nieuwe stad ter vervanging van het oude Jeruzalem wat in slavernij aan de wet van zonde en dood was.

Dat heeft Jezus juist door zijn komst en zijn dood en opstanding weggedaan en daarom is er nu slechts het geloof wat rechtvaardig verklaart zonder werken der wet, en dat men uit geloof leeft en de werken leeft die God heeft geschapen volgend Efeze 2:10, eigenlijk vers 1-10, waarin gezegd wordt dat "in Christus" en door het geloof in hem, we "met Christus" levend zijn gemaakt, hoewel we nog zondigen, niet moedwillig, maar daarbij komt door belijdenis en omkering vergeving om de hoek kijken (Gal. 3:19-4:7).

Ik weet dat je het heel anders bekijkt, en dat er nu geen gristenen meer zijn doch slechts schijn/nep gristenen omdat ze niet leven volgens de bijbel, maar dat is nog nóóit volmaakt gebeurd, door geen enkel mens, dan slechts door Jezus die alle zonden op zich nam en in onze plaats stierf in gehoorzaamheid aan

Het verheven, van de hemel afkomstige Nieuwe Jeruzalem

Laatst bijgewerkt op 29-05-2018

het gebod van zijn Vader. Ook degenen die volgens jou in de 1e eeuw zijn opgenomen leefden niet volmaakt en begingen zonden en maakten kolossale fouten en waren zelfs nog vleselijk zegt Paulus, en toch geloof je dat ze zijn opgenomen in de hemel. Dus waarom toen wel een beloning tot leven en nu niet omdat men niet volmaakt leeft volgens de geboden?

Let wel, hiermee praat ik niks goed van gristenen die "voor het lieve vaderland weg leven" .....

Dus verder komen jij en ik niet wat dat betreft 😞 😊. Maar ja, ieder z'n gedachten, is het niet?

Ik mout toch soms en den es wat "te kwakken hebbm, nait den"? 😊.

Jezus was degene die de wet van de zonde waarop de dood als straf stond, bezig was te vervullen, misschien vandaar dat hij zei dat wie zonder zonde was, de eerste steen dan ook maar moest werpen. En Jezus was zonder zonde! Toch stenigde hij haar niet maar zei: Ook ik veroordeel u niet. Ga heen en zondig vanaf nu niet meer [deze zonde].

Jezus kwam niet om de mensenwereld te veroordelen, maar om te redden door zichzelf te geven en de straf op de zonden op zich te nemen en daardoor ons te bevrijden van deze straf, de dood. Daar was geloof en vertrouwen van Jezus' kant voor nodig, en ook van onze kant, daar zonder geloofsvertrouwen de situatie hetzelfde blijft omdat men het plaatsvervangende en de plaatsvervanger niet aanneemt.

Natuurlijk kan men het niet eens zijn met die regeling van God en hem als een sadist zien, maar Jezus ging er mee akkoord, dus waarom zouden wij dan bokkig zijn en onze eigen glazen ingooien door dat af te wijzen als inhumaan en niet passen bij een God van liefde?

God zelf kan niet sterven, dus gaf hij het liefste wat hij had voortgebracht, Jezus die akkoord ging maar er wel tegenop zag, om dat liefste na drie dagen in meer glorie en heerlijkheid weer terug te brengen uit de dood.

Maar alles wat ik schrijf weet je al, toch?

Mijn gedachten .....

Het verheven, van de hemel afkomstige Nieuwe Jeruzalem

Laatst bijgewerkt op 29-05-2018

God heeft ook veel "voorbijgezien" en rekening gehouden met de mens (Hand. 17:30) wat dat ook moge betekenen. B.v. het nemen van meer dan één vrouw werd toegestaan ter wille van de hardheid van hun hart (staat me zo bij), maar het was van den beginne niet zo.

De wet had uitzonderingen als b.v. het leven op het spel stond, b.v. bij honger en bij een kalf in een put. Zo was de mens niet om de sabbat, maar de sabbat om de mens.

Maar natuurlijk kan iemand als een "afgescheidene" acteren en op alle slakken zout leggen en zelfs rechtvaardiger dan God willen zijn en daarmee z'n medemens onder druk zetten of om de onzinnigheid van iets te bewijzen. Het is maar hoe men er tegenover staat (in het algemeen gesproken).

Met de "afgescheidenen" bedoel ik de Farizeeën die hun eigen wetjes hadden gemaakt en zware lasten oplegden aan het gewone volk. Zij interpreteerden de wet naar hun eigen goeddunken en hadden dus een heel stelsel van interpretaties naast de wet en legden daardoor zout op iedere "slak".

Of de wet nu volmaakt/volledig/juist was of niet, en door God gegeven of niet, en of er door Mozes en anderen nog wat bijgemaakt is of niet en of ze de wet naar hun eigen hand zetten of niet, ik weet het niet. De één neemt DIT aan en de ander DAT, en ieder denkt daarmee een bres te hebben geslagen in de wetgeving dat deze niet slechts door God, maar in het beginstadium ook al menselijke insluipingen had, en dat het in Babylon verder in elkaar gezet is en bij elkaar gesprokkeld is, het zal me worst wezen, want het zijn slechts aannames zonder er zelf bij geweest te zijn en het toen zelf ontdekt te hebben.

Dit is misschien "een met de staart tussen de benen" wegsluijerij om niet voor hete vuren te kunnen/willen staan, althans zo kan het opgevat worden. Het kan ook opgevat worden als "geen antwoord hebben op de argumentatie" van anderen, of een confrontatie uit de weg gaan.

Ik zeg gewoon dat ik niet alles snap en er geen antwoorden op heb en dat het misschien ooit nog eens duidelijk wordt of we belazerd zijn of niet. Ondertussen heb ik de wil om te geloven, omdat er voor mij geen andere optie is in mijn visie. Van het aannemen van het geheel der Schrift wordt ik niet armer en het tast ook m'n leven als christen niet aan, althans niet in mijn visie.

Het verheven, van de hemel afkomstige Nieuwe Jeruzalem

Laatst bijgewerkt op 29-05-2018

Wat anderen willen, de bijbel geheel of gedeeltelijk verwerpen, of God en/of Christus verwerpen vanwege twijfels over het geheel en over bepaalde wetsartikelen die als mens niet te pruimen zijn, is hun zaak. Ik heb met mijzelf te doen en laat anderen vrij in hun keuze, wil er wel over praten, maar wil er geen gevolgen aan verbinden voor mijzelf en anderen. Daar ben ik heel open in. Alles of gedeeltelijk iets overboord gooien wat de bijbel betreft, is voor mij geen optie. **Interpretaties** van de woorden/boodschap van de bijbel is wat anders dan de bijbel zelf. Ik heb al aardig wat interpretaties overboord gegooid in m'n leven als gelovige. Het gaat mij er ook om dat er hoofdzaken en bijzaken zijn, en dat die verschillend worden geduid en gezien door de afzonderlijke gelovigen en groepen gelovigen. Ik heb daarin een eigen stem die ik niet hoeft te verantwoorden aan de ander, al geef ik soms wel redenen van het waarom. Ik heb geen "waarheidspretenties" op m'n interpretaties en gedachten en wil ze ook niet opdringen.

Ik hoop dat je het geschrijf/gekrabbel in dit bericht nog een beetje kunt volgen 😊.

In verband met wat jij schrijft dat voor jou de bijbel gewogen is en te licht bevonden naar analogie van Dan. 5:27 .....

In 2 Tim. 3:16 wordt gezegd: "Alle Schrift is God-geademd en nuttig ...". Zou men er ook van kunnen maken: "Alle God-geademde Schrift is nuttig ..."?

Dezelfde woorden worden gebruikt, maar er wordt in het midden gelaten wát God-geademde Schrift is in de door mij gevormde zin.

B.v. in mijn bericht in dit draadje aan Egbert schrijf ik dat Op. 20:5 er niet in hoort omdat het in strijd is met het verder geopenbaarde door notabene Jezus zelf die zegt dat het oordeel op de laatste dag gebeurt en niet dat er twee oordelen zijn met 1000 jaar er tussen!

Staan er in de Bijbelboeken alleen maar dingen die door God geademd zijn, of staan er ook dingen in die God **niet** geademd heeft?

Zijn de woorden van satan God-geademd? Is elk woordje letterlijk God-geademd?

DAT zou ik nu wel eens willen weten van de gelovigen hier of zij dat geloven. De bijbel wordt "Gods Woord" genoemd. Ik heb wel eens geopperd dat IN de bijbel

Het verheven, van de hemel afkomstige Nieuwe Jeruzalem

Laatst bijgewerkt op 29-05-2018

OOK zeer veel woorden/uitspraken van God staan, maar er staan ook woorden van satan in en gedragingen van mensen. Is elk woord en elke letter in de bijbel door God geademd? Of moeten we de bijbel meer genuanceerd benaderen?

Mijn omschrijving van de bijbel is dat het een boek van God en mensen voor mensen is.

Ik ben nieuwsgierig naar antwoorden.
